

سرود آفرینش

داریوش
4/4

F#m
بدنبال کدامین قصه و افسانه می گردی در این بیقوله ردپائی از یاران نمی یابی
چراغ شمع خاموش و این افسانه روشن شد که در شهر ددان میرائی از انسان نمی یابی

E F#m
در دو روز عمر کوتاه سخت جانی کردم

D
با همه نامهربانان مهربانی کردم

F#m E
هم دلی هم آشنایی هم زبانی کردم

E F#m
بعد از این بر چرخ بازیگر امیدم نیست نیست

D
آن سرانجامی که بخشاید نویدم نیست نیست

F#m E
هدیه از ایام جز موی سپیدم نیست نیست

E F#m
من نه هرگز شکوه ای از روزگاران کرده ام

D
نه شکایت از دورنگی های یاران کرده ام

C#7 D C#7
گر چه شکوه بر زبانم می فشارد استخوانم

E F#m
من که با این برگریزان روز و شب سر کرده ام

D
صد گل امید را در سینه پرپر کرده ام

C#7 Fdim7 C#7 Fdim7
دست تقدیر این زمانم کرده هم رنگ خزانم

C#sus4 C#7 Bm C#7 Bm F#m C#7 Bm D+7
 پشت سر پلها شکسته پیش رو نقش سر آبی
 هشیار افتاره مستی در خرابات خرابی

C#sus4 C#7 Bm C#7 Bm F#m C#7 Bm D+7
 مهربانی کیمیا شد مردمی دیربست مرده
 سر فرازی را چه داند سر به زیری سر سپرده

F#m D C#7 Bm D+7 C#7 G#dim7 D+7 F#m Bm
 می روم دل مردگی ها را ز سر بیرون کنم
 گر فلک با من نسازد چرخ را وارون کنم

F#m D C#7 Bm D+7 C#7 G#dim D+7 F#m Bm
 بر کلام نا هماهنگ جدائی خط کشم
 در سرود آفرینش نغمه ای موزون کنم

E F#m
 در دو روز عمر خود بسیار حرمان دیده ام

D
 بس ملامتها کز این نا مردمان بشنیده ام

C#7 D C#7
 سر دهد در گوش جانم موی هم رنگ شبانم

E F#m
 من که عمر رفته بر خاکستر غم چیده ام

D
 زین سبب گردی ز خاکستر به خود پاشیده ام

C#7 Fdim7 C#7 Fdim7
 (گر بمانم یا نمانم بنده پیر زمانم) 2